

Povijest nogometnog kluba Cibalia

Petričević, Toni

Undergraduate thesis / Završni rad

2023

Degree Grantor / Ustanova koja je dodijelila akademski / stručni stupanj: **Josip Juraj Strossmayer University of Osijek, Faculty of Kinesiology Osijek / Sveučilište Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku, Kineziološki fakultet Osijek**

Permanent link / Trajna poveznica: <https://um.nsk.hr/um:nbn:hr:265:006345>

Rights / Prava: [In copyright](#) / [Zaštićeno autorskim pravom.](#)

Download date / Datum preuzimanja: **2025-01-27**

Repository / Repozitorij:

[Repository of the Faculty of Kinesiology Osijek](#)

Sveučilište Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku
Kineziološki fakultet Osijek
Preddiplomski sveučilišni studij Kineziologija

Toni Petričević

POVIJEST NOGOMETNOG KLUBA CIBALIA

Završni rad

Osijek, 2023.

Sveučilište Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku
Kineziološki fakultet Osijek
Preddiplomski sveučilišni studij Kineziologija

Toni Petričević

POVIJEST NOGOMETNOG KLUBA CIBALIA

Završni rad

Kolegij: Povijest tjeleovjezbe i sporta

JMBAG: 0267045682

e- mail: toni.zmuj01@gmail.com

Mentor: prof. dr. sc. Damir Matanović

Sumentor : dr. sc. Pavao Nujić

Osijek, 2023.

Josip Juraj Strossmayer University of Osijek
Faculty of Kinesiology Osijek
University undergraduate study of Kinesiology

Toni Petričević

HISTORY OF THE CIBALIA FOOTBALL CLUB

Undergraduate thesis

Osijek, 2023.

IZJAVA

O AKADEMSKOJ ČESTITOSTI, SUGLASNOSTI ZA OBJAVU U INSTITUCIJSKIM REPOZITORIJIMA I ISTOVJETNOSTI DIGITALNE I TISKANE VERZIJE RADA

- Kojom izjavljujem i svojim potpisom potvrđujem da je završni (navesti vrstu rada: završni / diplomski) rad isključivo rezultat osobnoga rada koji se temelji na mojim istraživanjima i oslanja se na objavljenu literaturu. Potvrđujem poštivanje nepovredivosti autorstva te točno citiranje radova drugih autora i referiranje na njih.
- Kojom izjavljujem da sam suglasan/suglasna da se trajno pohrani i objavi moj rad u institucijskom digitalnom repozitoriju Kineziološkog fakulteta Osijek, repozitoriju Sveučilišta Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku te javno dostupnom repozitoriju Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu (u skladu s odredbama Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju „Narodne novine“ broj 123/03., 198/03., 105/04., 174/04., 2/07.-Odluka USRH, 46/07., 63/11., 94/13., 139/13., 101/14.-Odluka USRH, 60/15.-Odluka USRH i 131/17.).
- Izjavljujem da sam autor/autorica predanog rada i da je sadržaj predane elektroničke datoteke u potpunosti istovjetan sa dovršenom tiskanom verzijom rada predanom u svrhu obrane istog.

Ime i prezime studenta/studentice: Toni Petričević

JMBAG: 0267045682

Službeni e-mail: toni.zmuj01@gmail.com

Naziv studija: preddiplomski studij Kineziologije

Naslov rada: Povijest nogometnog kluba Cibaliije

Mentor/mentorica završnog / diplomskog rada: Damir Matanović

U Osijeku _____ 30.08.2023. _____ godine

Potpis _____ Toni Petričević _____

Povijest nogometnog kluba Cibalia

SAŽETAK

Nogomet u Vinkovcima započeo je oko 1919., a poznati klub Cibalia osnovan je kasnije. Klub Dinamo Vinkovci, osnovan 1947., bio je centar brojnih sportskih sekcija, postigavši značajne rezultate, uključujući ulazak u Republičku ligu 1949. Dinamo je doživio uspjehe tijekom 60-ih, izgradivši stadion "Mladosti" i postigavši drugoligaški status. Dinamo se održao na drugoligaškoj razini osvojivši mnoga priznanja, uz podršku lokalne zajednice. Unatoč poteškoćama od 1970. do 1977., Dinamo je postigao uspjehe, uključujući povratak u drugu ligu i četvrto mjesto u prvenstvu 1977. Klub je naglasio važnost rada s mladim igračima i razvoja sportske kulture. Najveći uspjeh Dinama bio je ulazak u Prvu saveznu ligu 1982. pod vodstvom Otto Barića i Tonka Cico Vukušića. Dinamo je ostao u Prvoj ligi do 1987., kada su ispadali zbog kontroverznog namještanja utakmica. Cibalia iz Vinkovaca hrabro je sudjelovala u prvoj sezoni Hrvatske nogometne lige tijekom Domovinskog rata. Kasnije je klub doživio uspone i padove, uključujući financijske poteškoće i sudjelovanje u europskim natjecanjima, dok su održavali uspjeh doma. Dinamo Vinkovci, kasnije preimenovan u Cibalia, tijekom svog razvoja imao je snažnu podršku navijača, stvorivši jednu od kulturnih navijačkih scena u bivšoj Jugoslaviji.

Ključne riječi:

Dinamo Vinkovci, Cibalia, Ultras, navijači

History of Cibalia football club

ABSTRACT

Football in Vinkovci started around 1919, and the famous Cibalia club was founded later. Club Dinamo Vinkovci, founded in 1947, was the center of numerous sports sections, achieving significant results, including entering the Republic League in 1949. Dinamo experienced success during the 60s, building the "Mladost" stadium and achieving second league status. Dinamo maintained itself at the second division level, winning many awards, with the support of the local community. Despite difficulties from 1970 to 1977, Dinamo achieved success, including a return to the second division and fourth place in the championship in 1977. The club emphasized the importance of working with young players and developing a sports culture. Dinamo's greatest success was entering the First Federal League in 1982 under the leadership of Otto Barić and Tonko Cico Vukušić. Dinamo remained in the First League until 1987, when they were relegated due to controversial match fixing. Cibalia from Vinkovci bravely participated in the first season of the Croatian Football League during the Homeland War. Later, the club experienced ups and downs, including financial difficulties and participation in European competitions, while maintaining domestic success. Dinamo Vinkovci, later renamed Cibalia, had a strong fan support during its development, creating one of the iconic fan scenes in the former Yugoslavia.

Keywords: Dinamo Vinkovci, Cibalia, Ultras, fans

SADRŽAJ

1. UVOD	1
2. NK DINAMO VINKOVCI	3
2.1 Pedesete godine	4
2.2 Šezdesete godine	7
2.3 Sedamdesete godine	9
2.4 Osamdesete godine	13
3. HNK CIBALIA	16
4. NAVIJAČI	22
5. ZAKLJUČAK	26
6. LITERATURA	27
7. PRILOG	28

1. UVOD

Nogomet je sport s fascinantnom i složenom povijesti koja seže unazad do antičkih vremena. Čini se da su igre koje uključuju udaranje predmeta nogom postojale još u prapovijesti, gdje su mladići za vrijeme odmora od lova koristili svoje noge kako bi pokretali predmete (Aničić, 2006). Zanimljivo je da zapisi iz 3. i 4. stoljeća prije Krista ukazuju na slične igre koje su se igrale u drevnoj Kini, a koje su se s vremenom proširile do Japana, Starog Grčkog i Rima. Giacometti (2017) i Aničić (2006) se slažu da su se igre s loptom kao što su epyskiros kod Grka i harpastum kod Rimljana smatrale pretečama današnjeg nogometa. U 19. stoljeću, nogomet je doživio pravi procvat u Engleskoj, postajući jednim od najpopularnijih sportova u zemlji.

Kada govorimo o nogometu u Hrvatskoj, njegove korijene možemo pratiti sve do 1880. godine kada su se u Županji održale prve utakmice zahvaljujući engleskim industrijalcima (Aničić, 2006). Unatoč tome, Frntić (1983) navodi da su prvi zapisi o nogometnim utakmicama u Hrvatskoj datirani 1888. godine. Franjo Bučar igrao je ključnu ulogu u popularizaciji ovog sporta nakon povratka iz Švedske (Landeka, 2020). Tijekom godina, sport je nastavio rasti u popularnosti, a HAŠK, prvi registrirani nogometni klub u Zagrebu, osnovan je 1903. godine (Aničić, 2006; Landeka, 2020). Unatoč izazovima kao što su svjetski ratovi, nogomet je ostao sastavni dio hrvatske sportske i kulturne scene. Nakon Drugog svjetskog rata, uslijedile su promjene u sportskim klubovima pod komunističkom upravom (Landeka, 2020), ali strast prema nogometu ostala je nepromijenjena. Danas, nogomet u Hrvatskoj slavi bogatu i duboko ukorijenju tradiciju, koja se odražava kroz njezinu nacionalnu povijest (Frntić, 1983).

Prema Jankovićevim sjećanjima dokumentiranim u radu Landeke (2020), povijest nogometa u Vinkovcima započinje s prvim nogometnim pokušajima oko 1908./09. godine. Na početnom sastanku 7. svibnja 1919. godine, Dr. Đuro Topalović je izabran za predsjednika. Raspravljalo se o tome treba li klub imati akademsku ili građansku orijentaciju, biti usmjeren na nogomet ili širok spektar sportova, te nositi ime Cibalia ili Graničar (hnk-cibalia.hr/povijest/). Iste godine je osnovan i registriran nogometni klub, poznat kao Građanski športski klub Cibalijski. Tijekom prvih godina svog postojanja, klub je odigrao brojne utakmice, a 1920. godine klub je ostvario značajne uspjehe, uključujući naslov prvaka župe. (Landeka, 2020).

Iako su uvjeti za rad klubova bili vrlo teški, 1919. godine osnovani su ŽŠK (Željeznički športski klub) i GŠK Cibalia, koji su se 1920. godine spojili u jedinstveni ŽGŠK Cibalia. Ovaj

klub djelovao je do kraja Drugog svjetskog rata, ostvarivši vrijedne rezultate u svojim prvim godinama (Aničić, 2006). Kroz povijest, Cibalia je odigrala brojne utakmice, uključujući svoju prvu međunarodnu utakmicu 1930. godine protiv Pečuha iz Mađarske. Nogomet se igrao i za vrijeme Drugoga svjetskog rata, usprkos svim poteškoćama koje su ratne okolnosti donijele (Landeka, 2020). Nakon Drugog svjetskog rata, klub je djelovao u sklopu Fiskulturnog društva Cibalia, ali 1947. godine ime Cibalia nestaje, nastavljajući svoju nogometnu tradiciju na njenim temeljima (Aničić, 2006).

Slika 1. Prva fotografija nogometaša iz Vinkovaca

Izvor : <https://hnk-cibalia.hr/povijest/>

2. NK DINAMO VINKOVCI

Nakon što su se njemačke snage povukle 13. travnja 1945. i s uspostavom nove vlasti, kulturni i sportski život u Vinkovcima je obnovljen. Uprava Cibalijske oblasti održala je svoj prvi sastanak 27. rujna 1945., definirajući opstanak kluba pod imenom FD Cibalia. Nakon rata, osnovan je OFD Spartak, a kombiniranjem s FD Cibalia nastao je FD Graničar. Početkom 1947. godine, nogometaši kluba Sloge težili su ka osnivanju kluba koji bi efikasnije reprezentirao lokalni nogomet na razini Hrvatske i bivše Jugoslavije. Mladi sportaši iz drugih disciplina podržavali su ovu inicijativu, te je 25. veljače 1947., spajanjem RSFD Sloge i OFD Graničara, formiran FD Dinamo Vinkovci (Zagorac, 1978; nogometplus.net/povijest-cibalijske/)¹.

Osnivačka skupština kluba održana je u prostorijama Doma kulture, na kojoj je izabran novi Sekretarijat društva. Na prvoj sjednici, 27. veljače 1947. godine, donijeta je odluka o osnivanju različitih sportskih sekcija, uključujući nogomet, plivanje, gimnastiku, boks, šah, atletiku, stolni tenis, zimske sportove, streljaštvo, kuglanje i druge (Zagorac, 1978).

Gimnastička sekcija se isticala po rezultatima, dok su se ostale sekcije radile u skladu sa svojim mogućnostima, suočavajući se s nedostatkom redovnih natjecanja. Ovaj nedostatak utjecao je na rad sekcija, ostavljajući praznine koje nisu mogle biti ispunjene stalnim međusobnim programima. FD Dinamo je organizirao rad po sekcijama do sredine 1950. godine, kada su se aktivnije sekcije odvojile, formirajući samostalne klubove, dok su neaktivnije prestale s radom (Zagorac, 1978).

U ožujku 1947., nogometna sekcija FD Dinamo održala je svoj konstituirajući sastanak pod vodstvom Viktora Medveda, člana Sekretarijata društva. Na sastanku su izabrane ključne pozicije sekcije: referent sekcije postao je Otto Vinkler, zamjenik Franjo Horvat, tajnik Ivan Božić, zamjenik tajnika Simo Guljevina, blagajnik Stipe Majstorović, a ekonom kluba Josip Satmari. Upravni odbor činili su brojni članovi, uključujući Dura Starčevića, Mirkia Mirkovića, Petra Tomičića, Fridriha Pfafa i druge (Zagorac, 1978).

Nakon konstituiranja, igrači su odlučili trenirati dva puta tjedno, a nedjeljom su se organizirale međusobne trening utakmice. Slijedećeg mjeseca, Dinamo se uključio u natjecanje „Istočne zone“ Nogometnog odbora Slavonski Brod, ostvarivši zapažene rezultate, uključujući visoku pobjedu od 8:1 protiv NK Budućnosti (Zagorac, 1978).

---

¹ Povijest Cibalijske oblasti - <https://nogometplus.net/povijest-cibalijske/>

Dinamo je uspješno završio prvih šest utakmica, osvojivši 12 bodova, što mu je omogućilo da igra finalne utakmice protiv Jedinstva iz Slavonske Požege, prvaka „Zapadne zone“. Nakon izjednačenog rezultata u prvoj utakmici, Dinamo je ostvario značajnu pobjedu u revanš susretu rezultatom 4:0, što ga je učinilo prvakom OFO (Okružni fiskulturni odbor) Slavonski Brod, i omogućilo plasman u viši stepen natjecanja, Drugu nogometnu zonu NR Hrvatske (Zagorac, 1978).

U travnju iste godine, tijekom sjednice Upravnog odbora kluba, došlo je do kadrovskih promjena - na mjesto tajnika Ivana Božića izabran je dugogodišnji sportski radnik Antun Bilić, a u odbor su izabrani novi članovi (Zagorac, 1978).

Tijekom nogometne sezone 1947./48., u sklopu Fiskulturnog saveza Hrvatske, odigrano je prvenstvo u pet zona. Na kraju sezone, pobjednik svake zone ušao je u kup natjecanje. U drugoj zoni nastupali su Dinamo, Proleter iz Osijeka i Belišća, Slaven iz Borova, Jedinstvo iz Slavonske Požege te Crvena Zvijezda iz Slavenskog Broda. Dinamova "druga momčad" odigrala je 18 utakmica, s 9 pobjeda, 1 neriješenim rezultatom i 8 poraza (Zagorac, 1978).

Tijekom 1948./49., natjecanje za Kup Jugoslavije postaje tradicionalno, a sudjeluju klubovi iz cijele zemlje. Dinamo se istaknuo odličnim igrama te je stigao do petog kola Kupa. Međutim, unatoč očekivanom prolasku u Republičku ligu, Dinamo je doživio težak poraz od Slavije (0:4) što je otvorilo put Slobodi iz Varaždina da postane član Republičke lige (Zagorac, 1978).

U 1948. godini, Vinkovci su dobili novoosnovanu nogometnu momčad - Lokomotiva. Osim toga, Dinamo je osvojio prvo mjesto u drugoj zoni NR Hrvatske, ali nije uspio se plasirati u jedinstvenu Republičku ligu. Ipak, na kraju sezone, zahvaljujući osnivanju Druge savezne lige, Dinamo Vinkovci postaje novi član Republičke lige NR Hrvatske. Tijekom 1949. godine, Dinamova seniorska momčad odigrala je ukupno pedeset šest utakmica (Zagorac, 1978).

2.1 Pedesete godine

U 1950. godini, Dinamo je sudjelovao u nogometnim prvenstvima Jugoslavije koje su se odvijale tijekom kalendarske godine, po sistemu proljeće - jesen. Klubovi s kojima se Dinamo natjecao u Hrvatskoj ligi uključivali su Tekstilac, Naprijed, Jedinstvo, Slavija, Mladost, Sloboda, NK Zadar, Rudar, Braća Bakić, Slaven i Proleter. Dinamo je, nakon proljetne sezone,

zauzeo sredinu tablice, a nakon jesenske sezone osvojio sedmo mjesto. Klub je odigrao ukupno 50 utakmica, od kojih je 22 bilo prvenstvene, s postignutim golom 136:80 (Zagorac, 1978).

Sljedeće godine, 1951., zbog visokih troškova putovanja i izostanka igrača s radnih mjesta, liga se podijelila u sjevernu i južnu grupu. Dinamo se natjecao u sjevernoj grupi s još deset klubova. Nakon proljetne sezone Dinamo je od deset utakmica ostvario četiri pobjede, četiri neriješene i dvije izgubljene utakmice. Jesenski dio sezone započeo je s katastrofalnim porazom od Slavena u Koprivnici, ali je unatoč tome Dinamo uspješno završio prvenstvo osvojivši vrijedno drugo mjesto. Ukupno je odigrano 55 utakmica te godine. Unatoč promjenama unutar upravnog odbora i generacijskim promjenama među igračima, klub je odlučio zadržati ime NK Dinamo Vinkovci (Zagorac, 1978).

Sezona 1952. godine započinje s reorganizacijom natjecanja nakon ukidanja Hrvatske nogometne lige, rezultirajući osnivanjem pet podsaveznih liga, uključujući Osječku sa 10 klubova. U prvoj utakmici, Dinamo pretrpi poraz od Sparte, ali u sljedećim kolima uspijeva postići solidne rezultate. Nakon šestog kola, Dinamo se našao na teškom gostovanju protiv neporaženog Proletera iz Osijeka, gdje je pretrpio očekivan poraz. Dinamo završava prvi dio sezone na sedmom mjestu s 9 bodova i negativnom gol razlikom (Zagorac, 1978).

Drugi dio prvenstva donosi Dinamu četiri boda u prva dva kola, ali i nekoliko neočekivanih poraza, uključujući visok poraz od Borca. Klub završava sezonu na trećem mjestu iza Proletera iz Osijeka i Slavena iz Borova. Proleter se kvalificira za Hrvatsko-Slavonsku ligu, dok Borac i Radnik napuštaju podsaveznu ligu. Dinamovi juniori su postigli značajan uspjeh, osvajajući prvo mjesto u svojoj grupi (Zagorac, 1978).

Prvenstvena sezona 1953/54. godine započinje osnivanjem jedinstvene Slavonske nogometne lige s 12 članova. Nakon povlačenja starijih igrača, Dinamo se oslanja na mlađe snage, koje su dokazale svoju vrijednost tijekom prve utakmice sezone. Klub je završio na prvom mjestu u ligi, osvojivši sedam od jedanaest prvenstvenih susreta, uz samo jedan poraz. Osvojeni su 17 bodova s pozitivnom gol razlikom (Zagorac, 1978).

Tijekom 1954/55. sezone, FSJ donosi odluku o ukidanju natjecanja u Drugoj saveznoj ligi i uspostavljanju četiri zone. Formirane su pet kvalifikacijske grupe, iz kojih su po dvije prvoplasirane momčadi napredovale u novu Treću nogometnu zonu. Dinamo se našao u petoj kvalifikacijskoj grupi. Iako su izgubili prvu utakmicu, uspjeli su se oporaviti i pobjedom od 4:0 protiv Budućnosti iz Valjeva, Dinamo je zauzeo prvo mjesto i postao član Treće nogometne

zone. Nakon osvajanja, igrači Dinama proslavili su pobjedu, a navijači su ih dočekali sa oduševljenjem i pjesmom (Zagorac, 1978).

Kroz kvalifikacije su se istaknuli igrači: Turda, Mravunac, Pulić, Peršić Pavao, Novotni, Pezer, Vukušić Tonko, Mađarac, Rukavina, Marin, Jerković, Trenković i Došen. Tijekom godišnje konferencije kluba iz 1954., Mika Blažanin je izabran za predsjednika kluba, a Antun Bilić za tajnika. Ivo Ujdenica je imenovan za blagajnika, dok su Antun Tucaković, Katica Živković i Boro Mihajlović izabrani za članove Nadzornog odbora (Zagorac, 1978).

Nakon završetka kvalifikacija, Dinamo je imao kratki odmor prije početka priprema za novo prvenstvo pod vodstvom trenera Blagoja Stankovića. Dinamo je prvenstvo započeo loše, s dva uzastopna poraza, ali su se oporavili i osvojili prve bodove. Unatoč teškom porazu u sedmom kolu, Dinamo se oporavio i završio jesenski dio natjecanja na osmom mjestu (Zagorac, 1978).

Na godišnjoj konferenciji kluba održanoj 18. prosinca 1955., naglašena je potreba za novim trenerom. Na kraju konferencije, nova uprava kluba je izabrana, s Mika Blažaninom ponovno na mjestu predsjednika kluba (Zagorac, 1978).

U početnoj sezoni 1956/57, Dinamo se vratio u Podsveznu ligu Slavonski Brod, s otvorenjem sezone 26. kolovoza. Od deset suparničkih ekipa, Dinamo, pod vodstvom trenera Nikole Kovača, dominirao je, osvojivši sve moguće bodove u prvih sedam kola. Nakon dva poraza, Dinamo je završio jesenski dio prvenstva na prvom mjestu s 18 bodova i pozitivnom gol razlikom. Na godišnjoj konferenciji kluba, tajnik kluba Ivo Ujdenica izvijestio je o pozitivnim performansama kluba, s posebnim priznanjem za junior tim. Proljetni dio sezone počeo je 24. ožujka 1957., s Dinamom odlučnim zadržati naslov prvaka. Dinamo je opet završio na prvom mjestu, osvojivši ukupno 35 bodova (Zagorac, 1978).

Kako bi proslavili desetogodišnjicu kluba, organizirana je prijateljska utakmica s NK "Hajdukom" iz Splita. Utakmica je privukla oko 4.000 gledatelja, a Hajduk je pobijedio s 7:0. Nakon osvajanja prvog mjesta u ligi, Dinamo je ponovno ušao u kvalifikacije za Treću nogometnu ligu. Prva utakmica protiv Grafičara (Osijek) odigrana je 21. srpnja 1957. Dinamo je izgubio s 2:0, ali se revanširao pobijedivši Grafičar s 5:1 u Vinkovcima 28. srpnja. S ukupnim rezultatom 5:3, Dinamo se ponovno vratio u Treću nogometnu zonu, čime su igrači uspješno obilježili desetogodišnjicu kluba (Zagorac, 1978).

Nogometni podsvez Vinkovci osnovan je 1957. godine odlukom NP Slavonska Brod, a osnivačka skupština, gdje je izabrano prvo rukovodstvo, održana je 19. listopada iste godine.

U prvoj godini postojanja, podsavez je nadgledao natjecanja u kojima je sudjelovalo 33 kluba (Zagorac, 1978).

Prvenstvena sezona 1957/58. bila je obilježena neuspjehom Dinama, koji je završio na 13. mjestu s samo 5 osvojenih bodova. Klub je bio suočen s izazovima, uključujući smjenu starijih igrača koji su bili zamijenjeni mlađima, ali bez natjecateljskog iskustva (Zagorac, 1978).

Unatoč neuspjehu u prvenstvu, Dinamo je ostvario neke uspjehe u drugim natjecanjima. Tako su, primjerice, osvojili prijelazni pehar Kotarskog saveza sportova Vinkovci u finalnoj utakmici Dana borca (Zagorac, 1978).

Situacija se nije poboljšala u prvenstvenoj sezoni 1958/59., kada je Dinamo, nakon ispadanja iz Treće nogometne zone, zauzeo posljednje mjesto u novoformiranoj Slavonskoj nogometnoj ligi. Klub nije uspio zadržati svoj status unatoč pokušajima konsolidacije momčadi i promjeni trenera. Dinamo, zajedno s Grafičarom i Zvečevom, napušta ligu, te će u sljedećoj sezoni nastupati u ligi Nogometnog podsaveza Vinkovci (Zagorac, 1978).

2.2 Šezdesete godine

Nakon završetka natjecanja u ligi NP Vinkovci, nogometna strast ponovno se probudila, a uzrok je bio spoj klubova Radnički i NK Brod iz SI Broda. Klub Borovo odnosi pobjedu i prelazni pehar. Dinamo iz Zagreba gostuje u Vinkovcima, gdje utakmica privlači preko pet tisuća gledatelja. Istočno je odigrano ukupno 47 utakmica, ostvarivši 24 pobjede, 4 neriješena rezultata i 19 poraza sa pozitivnom gol razlikom 145:109 (Zagorac, 1978).

Natjecateljske godine 1960/61. do 1967/68., Dinamo postaje član Slavonske nogometne lige s ukupno 12 klubova. Pod vodstvom trenera Dragutina Fegeli Dinamo 11. rujna 1960. započinje natjecanje koje završava 4. lipnja 1961. osvajanjem sedmog mjesta s 21 bodom. Ekipa NK Borova osvojila je prvo mjesto (Zagorac, 1978).

Godišnja konferencija 1961. donijela je odluku o proslavi 15-godišnjice kluba. Prva momčad odigrala je ukupno 58 utakmica, ostvarivši 29 pobjeda, 15 neriješenih i 14 poraza. Plenum kluba od 45 članova izabran je, a istaknuti članovi odbora nagrađeni su (Zagorac, 1978).

NK Dinamo Vinkovci obilježava 15-godišnjicu 6. kolovoza 1961., gdje je aktivno sudjelovalo preko 700 omladinaca i velik broj građana. U okviru proslave odigrane su zanimljive utakmice, a posebna priznanja dobili su igrači za dugogodišnje nastupe (Zagorac, 1978).

U prvenstvenoj sezoni 1961/62. nova lica u Slavonskoj nogometnoj ligi bili su Lokomotiva (Vinkovci), Jovalija (Valpovo) i Radnički (Slav. Požega). Trener Dinama u to vrijeme bio je Vlado Vukašinić. Dinamo osvaja prva četiri boda, ali nakon toga slijedi niz neriješenih igara i poraza, rezultirajući osmim mjestom na kraju sezone. 21. siječnja 1962. održana je godišnja konferencija kluba, veći dio rada posvećen je izgradnji novog stadiona (Zagorac, 1978).

Izgradnja stadiona "Mladosti" započela je 1961. godine, nudeći različite sportske pogodnosti, uključujući travnati teren, atletsku stazu i druge borilišta. Prvi korak bio je postavljanje travnatog terena i drenaže, završenog u lipnju 1962. Potom je slijedila izgradnja ostalih borilišta i infrastrukture stadiona. Projekt je predvodio Odbor za izgradnju stadiona pod vodstvom Mike Blažanina, uz suradnju brojnih entuzijasta. Unatoč početnim poteškoćama, stadion je nakon dvije godine intenzivnog rada otvoren 25. svibnja 1963., postajući ponos grada Vinkovaca (Zagorac, 1978).

Svečano otvaranje obilježilo je prigodan program s 1200 sudionika i 15,000 posjetitelja. Prva nogometna utakmica na stadionu odigrana je između gradskog tima i prvoligaške momčadi Velež iz Mostara, završivši neriješeno 2:2 (Zagorac, 1978).

Tijekom prvenstvene sezone 1963/64, Dinamo, koji je trenirao Fegeli, imao je 25 igrača, od kojih polovica prije nije bila u prvom timu. Klub je prvu polovicu sezone završio na 11. mjestu s deset bodova. Nakon dolaska novih igrača i bolje pripreme, Dinamo je ostvario osam pobjeda u 12 susreta, osvojivši četvrto mjesto (Zagorac, 1978).

Tijekom 1964/65 sezone, Slavonska nogometna zona postala je kvalitetnija. Dinamo je sezonu započeo pod vodstvom trenera Mravunca i Nosića, postavši poznat po svojim pripremama u Slavonskoj Orahovici (Zagorac, 1978).

Tijekom nogometne sezone 1965/66., Slavonska nogometna zona se, uz odobrenje Nogometnog saveza Hrvatske, proširila na 16 klubova. Unatoč svojoj kvaliteti i tradiciji, Dinamo je zauzeo drugo mjesto, sedam bodova iza vodećeg BSK-a. Krajem godine, Dinamo je posjetio Camponogaru i Contarinu u Italiji gdje je odigrao prijateljske međunarodne utakmice. Istaknuto je i da bi grad trebao osnovati nogometnu ekipu koja bi ga mogla dostojno predstavljati na višoj razini natjecanja. Dinamo je tijekom 1965. odigrao 58 utakmica, ostvario 33 pobjede, 7 remija i 18 poraza. Novi rukovodstveni tim bio je izabran s predsjednikom Blažaninom Mikom na čelu (Zagorac, 1978).

U sezoni 1966/67., Dinamo je nakon 10 godina osvojio prvo mjesto, ostvarivši 10 pobjeda, 2 remija i 3 poraza iz 15 prvenstvenih susreta. Unatoč snažnoj borbi za prvo mjesto sa NK Belišćem, Dinamo se na kraju morao zadovoljiti drugim mjestom. Klub je nastavio s pripremama za sljedeću sezonu s ciljem osvajanja šampionske titule i ulaska u Drugu saveznu ligu (Zagorac, 1978).

Uz nogometna postignuća, Dinamo je također bio prepoznat na društveno-političkoj razini. Tijekom svečane sjednice Skupštine općine Vinkovci 1966. godine, Dinamo je dobio Nagradu oslobođenja grada, kao priznanje za 20-godišnji rad na razvoju nogometa na području općine. Na konferenciji održanoj 1967. godine, naglašena su očekivanja kluba za budućnost, s ciljem osvajanja prvog mjesta i ulaska u Drugu saveznu ligu (Zagorac, 1978).

Tijekom sezone 1968/69, nakon reorganizacije natjecanja, Dinamo se našao u grupi Druge lige, sjever, zajedno sa 12 dugotrajno iskusnih drugoligaša. Uprkos lošem startu i slabim rezultatima, uz pomoć društveno-političkih i sportskih organizacija grada, klub je uspio očuvati drugoligaški status. Tijekom te godine, odigrao je ukupno 54 utakmice, ostvarivši 25 pobjeda, 9 neriješenih i 19 poraza. Treneri Tonko Vukušić i Đorđe Mirčetić dali su ostavke, a klupu preuzima renomirani stručnjak Lehner Gustav. Tijekom zimskog prelaznog roka, klub su pojačali novi igrači, ali Dinamo je i dalje nastavio tešku borbu za očuvanje drugoligaškog statusa, što mu je uspjelo u posljednjem kolu (Zagorac, 1978).

Prvenstvena sezona 1969/70 obilježena je zlatnom jeseni Dinama. S intenzivnim pripremama i novim pojačanjima, Dinamo je osvojio 8 bodova u prvih 5 kola. Unatoč manje uspješnom nastavku prvenstvene trke, Dinamo je jesenski dio prvenstva završio na 5. mjestu. Iste godine, na svečanoj sjednici NS Hrvatske, Dinamo je primio značajno priznanje za 50-godišnje djelovanje. U proljetnom dijelu prvenstva, Dinamo je ostvario skromnije rezultate, ali je uspio osvojiti 8. mjesto sa 29 bodova. Prvak druge lige postao je NK Osijek koji je zajedno s FK Crvenkom ušao u kvalifikacije za Prvu saveznu ligu (Zagorac, 1978).

2.3 Sedamdesete godine

Početak sezone 1970/71., Dinamo se suočio s ozbiljnim materijalnim problemima. Financijska situacija kluba bila je glavna tema na izvanrednoj konferenciji održanoj 3. srpnja 1970. U tom periodu, Dinamo je angažirao novog trenera Zorka Hlavaća i nekoliko igrača. Iako se Dinamo našao u teškoj situaciji, uspio je započeti natjecateljsku sezonu uspješno, ali je kasnije došlo do slabljenja forme i rezultata. Nakon niza poraza, Dinamo je osvojio 12. mjesto

s ukupno 13 bodova. Kao odgovor na te probleme, klub je osnovao novu tehničku komisiju (Zagorac, 1978).

Tijekom te sezone, klub je bio domaćin šahovskom velemajestoru Robertu Bobbyju Fischeru koji je, između ostalog, igrao nogomet s veteranskim timom Vinkovaca (Zagorac, 1978).

Nakon razmatranja situacije, Upravni odbor kluba imenovao je novu tehničku komisiju, koju čine Anđelko Bilušić, Antun Čilić i trener Zorko Hlavač. Dinamo je u prvoj polovici sezone ostvario solidne rezultate, ali je kasnije došao u krizu. Iako je klub pokušao riješiti svoje financijske poteškoće, rezultati na terenu nisu bili zadovoljavajući. Na kraju sezone Dinamo je zauzeo 8. mjesto s 30 bodova (Zagorac, 1978).

Sezona 1971/72. započela je s promjenama u trenerskom timu i igračima. Dinamo nije imao značajna pojačanja, ali se klub suočio s nekoliko izazova, uključujući ozljedu standardnog golmana Franje Cestara. Uprkos ovim problemima, Dinamo je uspio ostvariti nekoliko pobjeda, ali je na kraju sezone zauzeo 17. mjesto. Zbog loših rezultata došlo je do smjene trenera, ali rezultati nisu poboljšani. Na kraju, Dinamo je završio sezonu s tek 13 bodova (Zagorac, 1978).

U prvenstvenoj sezoni 1972/73., Dinamo iz Vinkovaca dobio je nova pojačanja, uključujući Petar Bručić, Ante Zgela i Franjo Šafran. Nakon priprema u Kranju, Dinamo je ostvario nekoliko prijateljskih mečeva, uključujući susret s Dinamom iz Zagreba koji je završio neriješenim rezultatom. Usprkos teškoćama, Dinamo se na kraju prvog dijela sezone našao na petom mjestu s 19 bodova, ostvarivši osam pobjeda, tri neriješene igre i šest poraza (Zagorac, 1978).

Pred početak drugog dijela sezone, klub je napustio jedan od najboljih igrača, Martin Novoselac. Pauzu su obilježili klubski sastanci, na kojima se naglasila važnost razvijanja mladih igrača i jačanja suradnje među klubovima. Mika Blažanin je ponovno izabran za predsjednika kluba (Zagorac, 1978).

Pripreme za drugi dio sezone počele su 5. siječnja 1973., uz pojačanje Dušana Kesića iz FK Vojvodine. Nakon intenzivnih treninga i utakmica, Dinamo je ostvario uspješan početak drugog dijela sezone, osvojivši četiri boda u prve dvije utakmice. Tijekom sezone, posebno se ističe ponovljena utakmica protiv Galenike, koja je završila pobjedom Dinama, unatoč incidentu na prvom susretu kada je suca pogođen crijepom (Zagorac, 1978).

Dinamo je sezonu završio na sedmom mjestu, s 37 bodova i pozitivnom gol razlikom 49:42. Predstoji nova natjecateljska sezona 1973/74. godine, koja donosi značajne promjene u natjecanju s formiranjem dvije skupine Druge savezne lige - zapadne i istočne (Zagorac, 1978).

U prvom dijelu prvenstvene sezone 1973/74., Dinamo je nakon uspješnih kvalifikacija završio na trećem mjestu u zapadnoj Drugoj ligi. Iznenadujuće visoka pozicija bila je rezultat jakog timskog rada i učinkovite gol-efikasnosti. Pored igrača, značajnu ulogu u ovom uspjehu odigrali su i treneri Tonko Vukušić, Anutrn Turda te članovi Tehničke komisije Antun Čili i Anđelko Bilušić. Tijekom zimske stanke, momčad je pojačana dolaskom Miodraga Djindjića iz Vojvodine i Ante Lončara iz NK Osijeka (Zagorac, 1978).

Međutim, unatoč pozitivnom jesenskom dijelu sezone, Dinamo je proljetni dio prvenstva započeo neodlučnim rezultatima, gubeći bodove na svom terenu. Nakon serije neuspješnih utakmica, Dinamo je na kraju zauzeo 16. mjesto i time napustio drugoligaško natjecanje. Upravni odbor kluba istaknuo je kako su glavni krivci za pad igrači koji nisu iskoristili uvjete koje su imali na raspolaganju (Zagorac, 1978).

Sljedeća sezona, 1974/75., donijela je Dinamu natjecanje u nižem rangu, Republičkoj ligi SR Hrvatske. Iako su bili svjesni izazova koji ih očekuju, vjerovali su u mogući povratak u Drugu ligu. Za novog trenera angažiran je Ivan Rukavina, a za njegovog pomoćnika Marijan Nosić. Prvi dio sezone bio je nezadovoljavajući, s Dinamom na petom mjestu na kraju jesenskog dijela prvenstva. Međutim, unatoč neujednačenim performansama, klub je zadržao optimizam za proljetni dio natjecanja, nadajući se da će nadoknaditi bodovni zaostatak i povratiti se u Drugoligaško natjecanje (Zagorac, 1978).

Sezona 1975/76. obilježena je uspjesima Hajduka Split, NK Rijeke i Dinama Vinkovci u natjecateljskom smislu. Hajduk je osvojio prvenstvo, Rijeka je ostala u Prvoj saveznoj ligi, a Dinamo Vinkovci se vratio u drugu ligu. Novu sezonu odgađa se zbog obveza olimpijske reprezentacije Jugoslavije, a tijekom tog razdoblja, Dinamo i Bačka organiziraju turnir za održavanje forme. Dinamo je pojačao svoje redove igračima iz različitih klubova (Zagorac, 1978).

Potpredsjednik Dinama, Bilušić Anđelko, izjavio je da klub ima izuzetno jaku momčad. Klub će organizirati prijateljske utakmice kako bi svi igrači imali priliku pokazati svoje vještine. U Drugoj saveznoj nogometnoj ligi zapadne grupe sudjeluju brojni klubovi iz SR Hrvatske, SR BiH, SAP Vojvodina i SR Slovenije (Zagorac, 1978).

Dinamo je sezonu započeo sa zdravstvenim problemima; trener Ivan Rukavina je iznenada obolio i zamijenjen je prof. Marijanom Nosićem. Nakon pregovora, Dražan Jerković preuzeo je ulogu trenera. Dinamo je imao uspješan start sezone, osvojivši 3 boda iz prvih dvije utakmice. Tijekom sezone, Dinamo je prošao kroz brojne uspone i padove, ali je uspio zadržati mjesto u gornjem dijelu tablice (Zagorac, 1978).

Godina 1975. bila je godina priznanja za Dinamo koji je osvojio prvenstvo u jedinstvenoj Republičkoj ligi SR Hrvatske, vratio se među drugoligaše i osvojio 6. mjesto u jesenskom dijelu natjecanja. Klub je također proglašen najboljim sportskim kolektivom općine. Brojni pojedinci iz kluba također su primili priznanja za svoj rad (Zagorac, 1978).

Priprema za proljetni dio sezone 1976. donijela je nove izazove s brojnim ozljedama i odlascima igrača. Međutim, klub je održao formu kroz pripremne prijateljske utakmice. Početak sezone bio je težak s dva poraza, ali ekipa je ostala optimistična i spremna za nadolazeće izazove (Zagorac, 1978).

Početna sezona 1976/77 bila je period obilježen dolaskom novih igrača u Dinamo, među kojima su bili golmani Tomislav Radić i Tonči, kao i drugi značajni članovi poput Nenada Lušića, Dragana Verića, i Josipa Smolčića. Dinamo je u tom razdoblju vodio renomirani trener Oto Barić, uz pomoć profesora Marijana Nosića (Zagorac, 1978).

U sezoni, Dinamo je završio na 7. mjestu lige s ukupno 18 bodova i negativnom gol razlikom. 1977. godina bila je jubilarna, obilježavajući 30. godišnjicu uspješnog rada kluba, naglašavajući potrebu za dugoročnim radom s mladim igračima i razvojem sportske kulture (Zagorac, 1978).

Nakon zimske pauze, ekipu su pojačali Veljko Ivanišević i Ivo Petrović, uz mlade nade poput Kovača, Ivaniša, i Vitkovića. Dinamo je tijekom prve faze prvenstva igrao dobro, ostvarivši nekoliko pobjeda i niz neriješenih rezultata. No, uslijedila je kratkotrajna kriza sa neočekivanim porazima, nakon koje se klub oporavio i postigao konačni plasman na 4. mjesto, što je predstavljalo najveći uspjeh u povijesti kluba (Zagorac, 1978).

Ovaj jubilarni uspjeh ostvaren je uz 14 pobjeda, 11 neriješenih i 9 poraza, sa osvojenih 39 bodova. Dinamo je postigao i značajan uspjeh u natjecanju za Jugokup, odigravši dvije finalne utakmice. Klub je tijekom jubilarne godine nastavio s pripremama za predstojeće promjene, uz veliku proslavu svog jubileja uz brojne prijateljske utakmice (Zagorac, 1978).

Tomislav Ledić, predsjednik kluba, naglasio je značaj ovih ostvarenja, izražavajući optimizam za budućnost kluba. Tijekom godine, klub je postigao brojne pobjede nad poznatim

suparnicima, uz sudjelovanje dugogodišnjih igrača kao što su Vlado Maroslavac, Branko Skeledžija i Franjo Cestar, koji su se povukli iz aktivnog igranja. Jubilarna godina obilježena je i transformacijom nogometne organizacije, s naglaskom na provođenje stavova i propisa, pogotovo uoči reorganizacije lige. Tomislav Ledić izabran je za predsjednika Udruženja, što je predstavljalo veliko priznanje za klub (Zagorac, 1978).

2.4 Osamdesete godine

NK Dinamo Vinkovci ostvarivao je sjajne rezultate u Drugoj saveznoj ligi zapad tijekom sezone 1981./82. i bio je na pragu ulaska u Prvu saveznu ligu. Klub je postigao solidan domaći učinak, ali je gostujući bio nešto manje uspješan, držeći se između četvrtog i sedmog mjesta. S pobjedama na strani, Dinamo se polako penjao na ljestvici, a u 13. kolu je sa 3:1 nadvisio Borac Banja Luka i preuzeo vodeće mjesto. Ipak, posljednjim porazom od Čelika, Dinamo se smjestio na treće mjesto. Prošavši kroz teško gostovanje u Solinu, Dinamo se brzo oporavio i snažno igrao. U 26. kolu preuzeo je vodeće mjesto, iako su doživjeli poraz na gostovanju kod Borca u 28. kolu. Pobjedili su Kozaru iz Bosanske Gradiške rezultatom 2:1 u predzadnjoj utakmici sezone. No, posljednja utakmica sezone donijela je snažnog protivnika, Čelik iz Zenice, na njihov domaći teren u Vinkovce (Landeka, 2020).

Slika 2. Dinamo Vinkovci – Čelik Zenica

Izvor : <https://hnk-cibalia.hr/povijest/>

Lokalni list opisao je tadašnje uzbuđenje i iščekivanje kako slijedi: "U nedjelju, 6. lipnja, Vinkovci očekuju veliki nogometni praznik. Naša je momčad odgovorna da se to dogodi pobijedivši u utakmici protiv snažnog suparnika, Čelika iz Zenice." Otto Barić bio je arhitekt Dinama kojeg je Tonko Cico Vukušić vodio do ulaska u Prvu saveznu ligu, čime je klub ostvario najveći uspjeh do tada. Jedan od najpoznatijih mečeva s Čelikom odigrao se 6. lipnja 1982. pred 15.000 gledatelja. Uz Sulejmana Halilovića, koji je postigao hat-trick, Nenad Lušić i Ivica Tunjić također su zatresli mrežu gostiju. Uspjehu su doprinijeli Tomislav Radić, Stevo Bogdan, Branko Mlinar, Svetozar Mirosavljević, Ilija Radić, Dušan Kesić, Nedan i Srećko Lušić, Ivica Tunjić, Milorad Rajović i Sulejman Halilović. Dinamo je pobijedio Čelik rezultatom 5:0 i postao član Prve savezne lige, gdje su ostali sve do 1987. godine. Ovaj trijumf

označio je Dinamov ulazak u prvoligaško društvo, gdje su ostali pet sezona, doživljavajući uspone i padove, pobjede i poraze (hnk-cibalia.hr).

U svojoj prvoj godini u Prvoj ligi, Dinamo je zauzeo 12. mjesto među 18 klubova. Iduće godine (1983.) završili su na istom, 12. mjestu. Tijekom sezone 1986./87., Dinamo je zauzeo 17. mjesto među 18 klubova i ispao iz Prve savezne lige (Landeka, 2020). Dinamov prvoligaški san naglo je prekinut u sezoni 1986/87, kada je 12 klubova startalo s 6 bodova manje zbog namještanja utakmica u prethodnom prvenstvu. Dinamo je uspio zadržati prvoligaški status, no nakon završenog regularnog prvenstva, sankcioniranim klubovima su vraćeni bodovi, što je rezultiralo ispadanjem Dinama. Tijekom tog razdoblja, klub je bio dom mnogim nogometašima koji su ostavili duboki trag u Dinamovom dresu. Među njima su Halilović, Rajović, braća Lušić, te veliki Sulejman Halilović, koji je postao jedan od najboljih strijelaca i igrača. Predsjednik koji je obilježio ovu Dinamovu eru bio je pokojni Mika Blažanin (Aničić, 2006).

3. HNK CIBALIA

Unatoč teškim uvjetima tijekom Domovinskog rata, hrvatski nogometni klubovi hrabro su započeli prvu službenu sezonu Hrvatske nogometne lige (Mikulić, 2017). Međutim, ratno stanje 1991. godine zaustavilo je daljnje natjecanje. 13. rujna 1990. godine došlo je do promjene imena kluba. Klubu je vraćeno staro ime Cibalia. Vinkovački stadion, mjesto koje je iznimno stradalo u sukobima, postalo je središte vojnih aktivnosti. Igrači su zamijenili sportsku opremu vojničkom i pridružili se obrani države. Tijekom četvrtog kola, odigran je prvi Slavonski derbi u samostalnoj Hrvatskoj, što je označilo značajno razdoblje unatoč izazovima. Igrači su se često okupljali za utakmice direktno s ratišta, a Cibalia nije igrala domaću utakmicu u vlastitom gradu (Mikulić, 2017). Prvenstvo je obnovljeno 1992. godine, a unatoč izazovima, Cibalia je uspješno završila na devetom mjestu (Aničić, 2006).

Tijekom sljedećih sezona, Cibalia je nastavila s natjecanjem unatoč teškoćama, dok su se igrači okupljali uoči utakmica, neki izravno s bojišta. Klub je ostvarivao solidne rezultate, a Davor Čop, vinkovačka nogometna legenda, posebno se istaknuo. Nakon devet sezona provedenih u Vinkovcima, Čop se povukao iz aktivnog igranja, ali je ostao u sportu kao trener (Aničić, 2006).

Najvažniji momenti sezone uključuju prvi bod s Poljuda koji je osigurao Hari Vukas, pobjede nad Rijekom i Inkerom, te prva utakmica Prve hrvatske nogometne lige koja je odigrana na Maksimiru. Na kraju sezone, koja je završila 13. lipnja 1992., Cibalia je zauzela deveto mjesto s 15 osvojenih bodova. U sezoni 1992./1993., Cibalia je postigla nekoliko zapaženih rezultata, uključujući rekordnu pobjedu nad Podravinom iz Ludbrega rezultatom 10:1. Unatoč nekim teškoćama, sezona je završena na petom mjestu s 31 osvojenim bodom. Tijekom ove sezone, Cibalia je također prvi put nastupila u Hrvatskom nogometnom kupu. U sezoni 1993./1994., liga je proširena na 18 klubova. Cibalia je imala uspješan start sezone s tri pobjede, uključujući važnu pobjedu nad Hajdukom. Na kraju sezone, značajan detalj bio je kada je Cibalia ostala neporažena na Maksimiru, unatoč tome što je igrala s igračem manje (Mikulić, 2017).

Sredinom kolovoza 1996., prvoligaš iz Vinkovaca, Cibalia, održao je izvanrednu sjednicu na kojoj je donesena odluka o otvaranju mogućnosti pravnim i fizičkim osobama da financijski pomognu klub, kupujući pravo odlučivanja u radu skupštine ili Upravnog odbora. Kroz izmjene statuta, Franjo Petrović imenovan je v.d. predsjednika, a Upravni odbor je proširen na 21 člana, sedam od kojih je imenovalo Gradsko poglavarstvo (Mikulić, 2017).

Do kraja sezone 1996/97., unatoč početnim dobrom rezultatima, klub je doživio seriju loših nastupa, a Mile Petković je napustio poziciju trenera. Cibalia je otvorila novu sezonu s pobjedom, ali je nakon toga doživjela teški poraz, završavajući sezonu na 13. mjestu. U lipnju 1997. godine, Hrvatski nogometni savez odlučio je smanjiti broj klubova u Prvoj ligi, što je rezultiralo Cibalijinim ispadanjem u Drugu ligu (Aničić, 2006 ; Mikulić, 2017).

Sredinom kolovoza 1996., prvoligaš iz Inkovaca, Cibalia, održao je izvanrednu sjednicu na kojoj je donesena odluka o otvaranju mogućnosti pravnim i fizičkim osobama da finansijski pomognu klub, kupujući pravo odlučivanja u radu skupštine ili Upravnog odbora. Kroz izmjene statuta, Franjo Petrović imenovan je v.d. predsjednika, a Upravni odbor je proširen na 21 člana, sedam od kojih je imenovalo Gradsko poglavarstvo (Mikulić, 2017).

Do kraja sezone 1996/97., unatoč početnim dobrom rezultatima, klub je doživio seriju loših nastupa, a Mile Petković je napustio poziciju trenera. Cibalia je otvorila novu sezonu s pobjedom, ali je nakon toga doživjela teški poraz, završavajući sezonu na 13. mjestu. U lipnju 1997. godine, Hrvatski nogometni savez odlučio je smanjiti broj klubova u Prvoj ligi, što je rezultiralo Cibalijinim ispadanjem u Drugu ligu (Mikulić, 2017).

Nakon loše sezone, Cibalia je ušla u novu sezonu u Drugoj ligi s novim trenerom Tonkom Vukušićem. Klub je postigao dobre rezultate i na kraju sezone uspio se vratiti u Prvu ligu. U međuvremenu, skupština kluba je održana i predsjednički mandat Franju Petroviću produžen je za još godinu dana, a cijena glasa u Upravnom odboru spuštena je. Nakon povratka u Prvu ligu, glavni cilj kluba bio je zadržati prvoligaški status, što je postignuto tek u posljednjem prvenstvenom kolu. Na kraju sezone, trener Tonko Vukušić napustio je klub, a zamijenio ga je Krasnodar Rora (Mikulić, 2017).

Tim je uspio doći do finala Hrvatskog nogometnog kupa. Tada su igrali protiv Osijeka, a utakmica je odigrana na stadionu Maksimir 30. svibnja 1999. godine. Povala je momčad u plavo-bijelim dresovima, zahvaljujući Juri Juriću, a to vodstvo su zadržali do zadnjih trenutaka. Tada Osijek postiže izjednačujući gol, a u dodatnom vremenu Cibalia, s dva igrača manje, nije više imala priliku (hnk-cibalia.hr/povijest/).

Slika 3. Finale kupa 1999. i momčad s utakmice Cibalia – Obilić

Izvor : <https://hnk-cibalia.hr/povijest/>

Krajem rujna 1999. godine, na godišnjoj izbornoj skupštini HNOZIS kluba, izabran je novi predsjednik Skupštine Tomislav Čuljak, uz potpredsjednika Mijata Kurtušića. Direktorsku poziciju preuzeo je Zlatko Novoselac. U upravnom odboru bilo je 30 članova, uključujući devet predstavnika Grada Vinkovaca i dvadeset poduzetnika koji su s klubom potpisali sponzorske ugovore. Tijekom sezone 1999./2000., Vukovarsko-srijemska županija prvi put je imala dva predstavnika u najvišem rangu natjecanja, Cibaliju i Vukovar '91. Sezona je bila posebna i po tome što je Cibalia prvi put nastupila u jednom od europskih natjecanja - Intertoto kupu. Nažalost, Cibalia je sezona otvorena loše, s nekoliko važnih igrača i trenera koji su napustili

klub. Unatoč teškoćama, Cibalia je uspjela zadržati svoj prvoligaški status za iduću sezonu. Osim toga, klub je imao viziju obnove i modernizacije svog stadiona i pratećih objekata, uz potencijalnu podršku UEFA-e (Mikulić, 2017).

Na početku nove sezone, bez poraza, ekipa je doživjela prvu gostujuću pobjedu protiv TŠK-a u 28. kolu. Unatoč mogućnosti osiguranja svog opstanka u pretposljednem kolu, ekipa je osvojila samo jedan bod protiv Zadra, što je rezultiralo rezultatskom krizom u posljednjem susretu, rezultirajući 0:0. Davor Čop, trener Cibalijske, napustio je poziciju nakon dvanaest kola, a zamijenio ga je Mile Petković. Unatoč teškom početku, ekipa je pokazala značajan napredak u proljetnom dijelu, osvojivši šest bodova više nego u jesen. Krajem listopada, izborna skupština HNK Cibalijske izabrala je novi upravni odbor, s Božo Galić na čelu. Bivši igrač Goran Meštrović, koji je ostavio dubok trag u klubu, ponovno se pojavio na terenu u dresu kluba nakon pet mjeseci, označavajući kraj svoje karijere (Mikulić, 2017).

Proljetni dio prvenstva bio je mnogo bolji za ekipu od jesenskog, ali unatoč pobjedi nad svojim rivalom Dinamom, nisu uspjeli osigurati nastup u Kupu UEFA. Ipak, osigurali su novi nastup u Intertoto kupu. U Hrvatskom nogometnom kupu, ekipa je lako izbacila Graničar u šesnaestini finala, ali je naišla na poteškoće u četvrtfinalu protiv Hajduka. Prvenstvena sezona završila je s niskom bodova, a klub se našao na pretposljednem mjestu. Unatoč teškom periodu, klub je nastavio sudjelovati u Intertoto kupu, ali nije uspio prevladati njemački bundesligaš Wolfsburg. Nova sezona u Hrvatskoj nogometnoj ligi započela je uz nastup u Intertoto kupu, s pobjedom na Kantridi. Novi trener, Vjeran Simunić, postigao je svoju prvu pobjedu tek u 18. kolu, što je bio prvi proljetni susret (Mikulić, 2017).

U sezoni 2004./2005., Mirko CroCop Filipović se vratio u NK Cibalijsku, što je privuklo veliku pažnju medija. Na sjednici Upravnog odbora, održanoj 12. lipnja 2004., odlučeno je da NK Cibalijska neće spojiti snage s drugim vinkovačkim klubom, NK Diljem. Tijekom sezone, Cibalijska se suočila s problemima, uključujući gubitak šest bodova zbog neispunjenja obaveza prema njemačkom drugoligašu Saarbrückenu i odlazak velikog broja igrača. Ipak, nakon 15 kola, Cibalijska je uspjela nadoknaditi izgubljene bodove i izjednačiti se s Čakovcem na vrhu ljestvice. Nakon uvjerljive pobjede nad gradskim rivalom Diljem, Cibalijska je uspjela osigurati povratak među prvoligaše (Mikulić, 2017).

Tijekom prvenstvene sezone 2005./2006., Cibalijska se suočila s brojnim izazovima, uključujući loš start sezone, probleme s financiranjem i teške protivnike poput Dinama (Mikulić, 2017). Unatoč tome, uspjela je zadržati svoje mjesto u prvoj ligi, ali njen nastup u

Hrvatskom nogometnom kupu bio je manje uspješan, gdje je ispala već u susretu šesnaestine finala (Mikulić, 2017).

Nakon dugog niza godina, 2008. i 2010. godine, prve ozbiljnije zahvate doživio je stadion u Vinkovcima (hnk-cibalia.hr/povijest/). U sezoni 2009./2010. Cibalia je ostvarila svoj najveći uspjeh. Igrači vođeni trenerom Stankom Mršićem sezonu su završili kao trećeplasirani sa samo pet bodova zaostatka za prvakom Dinamom, iako bi pobjeda u posljednjem kolu u Osijeku donijela i drugo mjesto. Taj uspjeh značio je novi izlazak na europsku scenu, ali ovog puta u kvalifikacijama za Europsku ligu (hnk-cibalia.hr/povijest/).

Kroz uspješnu sezonu, Cibalia se izborila za nastup u kvalifikacijama za Europsku ligu, zabilježivši povijesne trenutke, poput pobjede nad Croatijom iz Sesveta, gdje je Milardović postao tek četvrti igrač s tri pogotka u jednoj utakmici (Mikulić, 2017). Na kraju sezone, Cibalia je zauzela treće mjesto, malo zaostajući za Hajdukom. Klub je također imao napredak u Hrvatskom nogometnom kupu, savladavši Rudeš i Inter, te se plasiravši u polufinale (Mikulić, 2017).

Unatoč uspjesima na terenu, Cibalia se suočila s internim problemima. Predsjednik Uprave, Željko Čulo, podnio je ostavku nakon što je dobio suspenziju od dvije godine zbog političkih uvjerenja (Mikulić, 2017). Kroz sezonu, klub je učinio nekoliko ključnih promjena u svojoj momčadi, uključujući povratak Tomislava Pavličića (Mikulić, 2017). Međutim, unatoč nekim uspjesima, momčad je doživjela tri poraza, što je dovelo do smjene trenera Stanka Mršića. Novi trener, Samir Toplak, nije uspio osigurati mjesto koje vodi u europska natjecanja, unatoč nekoliko pobjeda (Mikulić, 2017).

Unatoč izazovima, Cibalia je ostvarila neke povijesne trenutke, uključujući drugi put do polufinala Hrvatskog nogometnog kupa (Mikulić, 2017). Međutim, klub se suočavao s nekoliko unutarnjih problema, uključujući ostavku predsjednika Uprave Petra Šimića zbog zdravstvenih razloga, što je dovelo do imenovanja Željka Šarčevića za novog predsjednika (Mikulić, 2017).

Tijekom prvenstvene sezone 2013./2014., nakon prvobitnih uspjeha na gostujućim terenima, Cibalia se suočila s porazima i remijima, što je djelomice bilo posljedica nemogućnosti zadržavanja ključnih igrača poput Župarića i Mitrovića (Mikulić, 2017). Klub je završio sezonu bez trenera nakon što je Damir Petravić, dotadašnji trener, podnio ostavku (Mikulić, 2017). Unatoč izazovima, klub je ostvario značajan uspjeh u drugoj polovici sezone, pri čemu je ključna uloga pripala Hrvoju Tokiću, najboljem strijelcu sezone (Mikulić, 2017).

Međutim, unatoč poticajnim rezultatima, Cibalia nije uspjela ostvariti direktni plasman u Prvu ligu, doživjevši težak poraz u kvalifikacijama (Mikulić, 2017).

Treća uzastopna drugoligaška sezona 2015./2016. donijela je novu promjenu na klupi Cibalijske s novim trenerom Damirom Milinovićem (Mikulić, 2017). Pripremno razdoblje bilo je uspješno, s osvajanjem turnira u Širokom Brijegu, Ruščici i Antinu (Mikulić, 2017). Klub je tijekom sezone bio u tijesnoj borbi za vrh tablice, smanjujući razliku u bodovima sa svakom novom pobjedom (Mikulić, 2017). Unatoč izazovima, Cibalia je ostvarila niz pobjeda, što je rezultiralo dramatičnim raspletom situacije na kraju sezone (Mikulić, 2017). U Šibenik je s doputovala s bodom više, no domaćin je dominirao. Iako je Šibenik imao višak igrača, vinkovačku obranu nije uspio savladati. U posljednjim trenucima, dvojica igrača Cibalijske su isključena i susret je trajao 100 minuta bez postignutog gola, čime je Cibalijska ušla ponovo u prvu HNL (vecernji.hr)².

Nakon ispadanja u 2. HNL u sezoni 2017./2018., postupak licenciranja Hrvatskog nogometnog saveza ju je prebacio u 3. HNL. Klub se suočava s velikim financijskim problemima, te unatoč prethodnoj pomoći HNS-a, ovaj put nije došla financijska podrška. Cibalia stoga nije dobila licencu za 2. HNL i spuštena je niže. Glavni razlog odbijanja licence za Cibalijsku bili su financijski problemi (tportal.hr/sport/)³.

U idućoj sezoni Cibalia se vraća u drugi rang natjecanja završivši prva u 3. HNL – Istok u sezoni 2018./19. (sportnet.hr/statistika)⁴. Iduće četiri sezone Cibalia igra drugi rang natjecanja pod nazivom „Prva Nogometna Liga“, zaključno sa sezonom 2022./2023. (transfermarkt.com)⁵.

---

² Cibalia remizirala sa Šibenikom i vraća se u prvu ligu! - <https://www.vecernji.hr/sport/cibalia-remizirala-sa-sibenikom-i-vraca-se-u-prvu-ligu-1086210> (datum pristupa 23.08.2023)

³ Vinkovčane HNS izbacio u 3. HNL - <https://www.tportal.hr/sport/clanak/sada-je-i-sluzbeno-totalni-sok-za-cibalijsku-vinkovcane-hns-izbacio-u-3-hnl-foto-20180525> (datum pristupa 23.08.2023)

⁴ Statistika 3. HNL – Istok 2018./19. - <https://sportnet.hr/statistika/445/ljestvice/> (datum pristupa 23.08.2023)

⁵ Transfermarkt HNK Cibalia - <https://www.transfermarkt.com/hnk-cibalia-vinkovci/platzierungen/verein/314> (datum pristupa 23.08.2023)

4. NAVIJAČI

U dalekoj 1947. godini, Uprava Dinama, prepoznajući značaj podrške navijača, organizirala je navijački vlak za utakmicu u Požegi. Dinamovi navijači pridonijeli su pobjedi nad Jedinstvom rezultatom 4:0. Time je Dinamo osvojio titulu Okružnog fiskulturnog odbora Slavonski Brod i postao član Druge nogometne zone NR Hrvatske. U svojoj knjizi o Dinamu, Ivan Zagorac bilježi događaje koji neizostavno povezuju klub i njegove navijače. Primjerice, 400 navijača pratilo je Dinamo na gostovanju u Borovu 1951. godine, a u sezoni 1954/55 Dinamo je odnio pobjedu nad Lokomotivom uz glasno navijanje. Istom godinom Dinamo pobjeđuje Čukarički iz Beograda rezultatom 3:0, potvrđujući kvalitetu i postajući član Treće nogometne zone. Iz arhive Cibalijske izlazi podatak iz 1957. godine kada Dinamo ulazi u kvalifikacije za Treću nogometnu zonu. Nakon poraza u Osijeku, u uzvratnom susretu Dinamo uvjerljivo pobjeđuje Retfalu iz Osijeka rezultatom 5:1, postajući ponovno članom Treće nogometne zone. Po završetku utakmice, domaći navijači izrazili su svoje oduševljenje bacanjem šešira u zrak i paljenjem baklji (Aničić, 2006).

Sedamdesetih godina 20. stoljeća, navijačka scena vinkovačkog kluba Dinamo doživljava značajan napredak, što se očituje u intenzivnom praćenju i podršci klubu, koja je rezultirala njegovim napretkom iz treće u drugu ligu. Generacija navijača iz tog doba oblikovala je stil navijanja za buduće generacije. Među najpoznatijim navijačima iz tog vremena su Bango, Đino, Đuro Graorac, Kija, Cigo Majer, Bečir, Bakreni, Đoko, Jusa, Jozić, Gero, Miličević, Mičanović, Jović, koji su postavili temelj navijačke scene. Jedan od najistaknutijih navijača, Đuro Graorac, bio je poznat po svojoj strastvenoj podršci Dinamu, koja je često prelazila u fanatizam. Njegova predanost klubu nije bila umanjena čak ni njegovim srpskim etničkim podrijetlom. No, unatoč dugogodišnjoj ulozi vođe navijača Dinama, njegova je pozicija bila ugrožena uoči Domovinskog rata, što je rezultiralo njegovim odlaskom u Srbiju. Unatoč tome, navodno i dalje prati nastupe Cibalijske. Sedamdesetih godina Dinamo je gostovao u brojnim gradovima, a navijačka podrška bila je izražena kroz kolone automobila ukrašenih Dinamovim zastavama i transparentima. To je razdoblje obilježeno početkom prvih ozbiljnih nereda i prekida utakmica, te se u Vinkovcima rađa prava navijačka scena (Aničić, 2006).

Ulazeći u osamdesete, jedan povijesni susret iz 1982. između Dinama i Čelika ostavio je neizbrisiv trag među vinkovačkim navijačima. Utakmica, koja je odlučivala o prvoligaškom statusu za narednu sezonu, ostala je zauvijek urezana u sjećanju 15.000 navijača. Usprkos

kišnom danu, 6. lipnja 1982., masa navijača preplavila je stadion, privučena spektaklom koji se odvijao na terenu. Značajna kolona navijača, prepoznatljiva po svojim obilježjima, prenosila je svoju energiju na teren, stvarajući atmosferu koja je odzvanjala južnoameričkim koloritom. Pobjeda Dinama, koja je tim uvela u prvu ligu, pokrenula je slavlje koje je potrajalo do ranih jutarnjih sati. Nakon tog trenutka, počeli su se intenzivirati pripremi kako bi se standardi podrške timu održali i u prvoj ligi. Ivan Božić, bivši igrač Dinama, osnovao je Klub prijatelja Dinama, koji je samo u prvih nekoliko dana privukao preko 160 članova. Tijekom prvih prvoligaških prvenstava, posebno u prvih nekoliko sezona, građanstvo je snažno podržavalo Dinamo (Aničić, 2006).

Potpore Dinamu pružili su i neki nekonvencionalni akteri, poput radnika koji su trošili znatan dio svojih zarada na podršku klubu. Ovi pojedinci često su bili iznenađujuće aktivni, pružajući nesebičnu podršku Dinamu. Iz raznih naselja oko Vinkovaca pridruživao se veliki broj navijača. Sve ove skupine zajedno stvorile su jednu od najjačih navijačkih scena koja je ikada postojala, koja je iznjedrila neke od najutjecajnijih navijačkih legendi na području bivše Jugoslavije. U to doba, navijači Dinama nisu imali formalno ime, pa su jednostavno bili poznati kao Vinkovčani. Mjesto okupljanja najvatrenijih navijača variralo je, ali su najčešće bili smješteni na zapadnoj tribini. Bez obzira na to, Dinamo je na gostujućim utakmicama uvijek imao snažnu podršku. Napokon, tijekom 80-ih, vinkovački punkeri su se polako počeli pojavljivati na navijačkoj sceni, ostavljajući dubok trag na navijačkom pokretu tih godina. Kroz sve ove godine, navijači Dinama nastavili su pružati snažnu podršku svom klubu, svjedočeći o svojoj predanosti kroz nesebične akcije podrške (Aničić, 2006).

Ležeći na travnjaku s grupom starijih nogometnih entuzijasta ispred stadiona Bežigrad u Ljubljani, raspravljali su o uspostavi hrvatske nogometne lige koja je sve više dobivala na popularnosti u medijima. Jedan građanin iz Splita upitao je za koga će navijati ako se osnuje HNL. Drugi Splitsanin je prigovorio, tvrdeći da ako žele kvalitetnu ligu, tko bi bolje navijao nego za klubove u kojima su rođeni i odrasli? Početkom 90-ih, svima je bilo jasno da je rat za neovisnu Hrvatsku neizbježan. Utakmice su počele nalikovati političkim mitinzima, uskoro potvrđujući sumnje da je nasilje na tribinama preteča stvarnijeg i krvavijeg sukoba (Aničić, 2006).

Nogometni susreti hrvatskih i srpskih predstavnika bili su ispunjeni različitim pjesmama i povikima. Hrvatski navijači su se spontano udruživali, putujući i podržavajući jedni druge u utakmicama protiv suprotstavljenih strana. Bio je to početak rata za mnoge navijače, a navijači iz Rijeke, Splita i Vinkovaca su bili prvi koji su preskočili ogradu i upali u teren (Aničić, 2006).

Uz sve rastuće tenzije, osnovana je Hrvatska nogometna liga, ali početak natjecanja je morao čekati na mirnija vremena. Navijači su se masovno i dragovoljno pridružili tadašnjoj vojnoj formaciji ZNG. Mnoge priče o vinkovačkim navijačima su se vezale za prvi minobacački napad u Hrvatskoj i kasnija događanja tijekom rata. Navijači su, posebno ističući one iz Vinkovaca, prvi uzeli pušku u ruke u obrani domovine. Ovo je bio početak rata za mnoge, a za neke je to bio kraj (Aničić, 2006).

Početak natjecanja HNL-a obilježen je otvorenjem sezone između Cibalijske i HAŠK Građanskog (vinkulja.hr)⁶ uz prisutnost 250 pristaša Cibalijske. Povijesno je bio poznat po prvom upaljenom bakljom na terenu, te po izbijanju sukoba među navijačima prije, tijekom, i poslije utakmice. Tijekom tih sukoba, većinom su zagrebački navijači bili na gubitničkoj strani. Cibalia je tijekom ove godine igrala diljem Hrvatske, a njeni navijači, iako malobrojni, bili su prisutni na svakom natjecanju. Ova godina također obilježava masovna okupljanja na domaćim utakmicama na stadionu u Lenijama, gdje su utakmice protiv Segeste i Inkeria privukle stotine navijača. Najveće okupljanje bilo je na utakmicama protiv Dinama, Croatije i Hajduka, gdje je broj Cibalijskih pristaša premašio tisuću. Tijekom 1992. godine pojavio se prvi transparent s imenom Ultras, koji je odražavao identitet i vrijednosti ove navijačke skupine. Cibalia je u Hrvatsku nogometnu ligu ušla pod tim imenom, predstavljajući najjače i najvjernije navijače. Prve godine HNL-a na tribinama su bili prisutni različiti naraštaji navijača, koji su stvorili mješavinu iskustva i entuzijazma za novim dokazivanjima (Aničić, 2006).

Tile je bio ključna figura u poticanju sportske strasti u svom gradu, prvenstveno kroz košarku, sudjelujući aktivno u organizaciji putovanja i podršci ekipama na utakmicama, kao i podršci ostalim sportskim timovima. Njegova posvećenost poboljšanju navijačke scene bila je jasna u njegovim nastojanjima da riješi probleme navijača i pruži pomoć kada je to bilo potrebno. Ovaj entuzijastični navijač, izvanredan bilijarist i vješt kartaš, ostvario je brojne uspjehe, često zaradivši više novca za tjedan dana nego prosječni radnik za nekoliko mjeseci. Usprkos brojnim izazovima, uspio je održati svoj biznis i podupirati obitelj, pokazavši se kao čovjek od akcije i često koristeći svoje resurse kako bi pomogao drugima. Tile se isticao i u nacionalnim sportskim krugovima, gdje je stekao reputaciju kao čovjek koji može riješiti probleme i iznaći rješenja. To je bilo jasno tijekom svjetskog prvenstva u Francuskoj, kada je brzo intervenirao da bi osigurao oslobađanje nekoliko navijača koji su bili uhićeni. Iako je

---

⁶ 28. veljače 1992. godine odigrana prva utakmica HAŠK-Građanski – Cibalia - <https://vinkulja.hr/30-godina-prve-hnl-28-veljace-1992-godine-odigrana-prva-utakmica-hask-gradanski-cibalia-20/> (datum pristupa 23.08.2023)

povremeno imao nesporazume zbog svoje izravnosti, većina ljudi je prepoznala Tiletove namjere i cijnila njegovu posvećenost navijačkoj sceni. Njegova energija, inicijativa i snalažljivost činili su ga poštovanim članom zajednice, priznatim od strane igrača, vodstva kluba i ostalih navijača. Tijekom 90-ih, Tile je bio ključan u održavanju navijačkog duha u vrijeme kada su izvedbe njegovog lokalnog kluba bile neinspirirajuće. Njegova nesebična posvećenost domaćoj navijačkoj sceni učinila ga je legendom u svom gradu (Aničić, 2006).

Godinu dana nakon povratka u prvu ligu, Cibalia je izborila finale nacionalnog nogometnog kupa. Pripremu navijačkih aktivnosti su organizirale brojne ličnosti, između ostalih Tile, Stoja, Jela, Ronica i Šinko. Veliku zastavu sa zaštitnim znakom navijačke grupe, crtani lik Malog Ivicu, oslikao je Dubravko Mataković. Direktor Curić je s HŽ-om dogovorio organizaciju navijačkog vlaka za Zagreb, a obezbijeđeno je i preko tisuću limenki piva. Navijačka skupina je bila posebno brojna iz vinkovačkih kvartova Kanovci, Lapovci, Slavija i Kolodvor, ali su i navijači iz Zagrebačkog bloka i Jarmine ostavili utisak. Unatoč kašnjenju vlaka zbog namjernog povlačenja kočnica, navijači su stigli na vrijeme. Skupilo se 4-5 tisuća navijača Cibalijske, što je bio dvostruko veći broj u odnosu na Osječane. Osijek, grad tri puta veći od Vinkovaca, bio je suočen s prvim "žutim kartonom" zbog manje brojne navijačke grupe (Aničić, 2006).

Unatoč sramotnom ponašanju Osječana, navijači su održali feštu na vinkovačkom bazenu. Lokalni mediji su pokrili događaje i posvetili emisije Kupu, a Matica Hrvatska je postavila izložbu s najzanimljivijim detaljima utakmice. Grad se obilježio grafitima u čast Cibalia pobjednika Kupa iz 1999. Tada se pojavila nova navijačka skupina, obećavajuća ekipa s velikim očekivanjima. Ekipa je stasala za vrijeme Cibalijskih kvalifikacijskih mečeva i bila je obećavajuća. Polako su se istaknuli u aktivnostima i suradnji s klubom. Uprkos brojnim izazovima, kao što je pritisak domaćih navijača i suočavanje s jakim protivnicima poput Obilića, navijačka skupina je ostala ustrajna. Isticali su se događajima poput tehničkih poteškoća s kartonima za koreografiju, iako su uspjeli nabaviti konfete i pirotehniku. Klub je surađivao s Upravom, direktorima Petrom Simićem i Zlatkom Novoselcem, i uspješno je pobijedio Beogradane s 3:1. Nakon meča s Obilićem, protokol za dobivanje vize za Vinkovčane je pooštren. Kraj sezone 2001/02. obilježila je proslava 20. godišnjice ulaska u prvu ligu. Skupina je postala organiziranija i cijjenjena, čak je Županijski nogometni savez dalo priznanje skupini za unapređenje sporta. Često su se okupljali u kafiću "Brasil", gdje su komentirali sportska i politička događanja, igrali stolni nogomet, i držali razne navijačke partyje. Novi članovi su se pridruživali, a tribine su bile popunjene s poznatim licima (Aničić, 2006).

5. ZAKLJUČAK

Kroz analizu povijesti nogometa u Hrvatskoj, posebno u Vinkovcima, klub Cibaliya izdvaja se kao značajan entitet koji je stvorio bogat sportski i sociokulturni otisak u regiji. Klub, čije su korijene temelji utvrdili posvećeni sportski entuzijasti još davne 1919. godine, postao je simbolom snage, odlučnosti i zajedništva.

Cibaliya se suočavala s nizom izazova tokom njezinog postojanja ali unatoč svim preprekama, pokazala je izniman sportski duh i otpornost. Sudjelovanje u nogometnim prvenstvima Hrvatske i Jugoslavije, pobjede i porazi, kadrovske promjene i promjene imena - sve su to elementi dinamične povijesti Cibaliye koja opisuje stalnu prilagodbu novim okolnostima.

Cibaliya je više od nogometnog kluba; ona je inkubator talenata, gdje su generacije igrača razvile svoje vještine i strast prema sportu. Klub je također bio ključan u oblikovanju kolektivnog identiteta Vinkovaca, postajući bitan dio društvenog i kulturnog života grada.

Povijest Cibaliye svjedoči o borbi, strasti i upornosti. Dok nastavlja slijediti svoju sportsku misiju, Cibaliya ostaje ne samo svijetla zvijezda nogometa u Vinkovcima, već i važan čimbenik u oblikovanju hrvatske nogometne scene. Ona nastavlja biti inspiracija za mlade igrače i simbol ponosa lokalne zajednice, te ostaje neizbrisiv dio kulturne baštine Hrvatske.

Uz svjetlost koja sja iznad stadiona u Vinkovcima, nogometni klub Cibaliya izvire kao kovačnica nade za sve one koji vjeruju u nogomet kao više od igre. Budućnost Cibaliye nije trenutno svijetla no ona ima potencijal da blista i da se vrati na stare staze slave. Bez obzira na to što donosi budućnost, jedno je sigurno: Cibaliya je spremna za izazove i nastaviti će se boriti s odlučnošću i hrabrošću koja je uvijek krasila ovaj ponosni klub.

6. LITERATURA

1. Aničić, I. (2006). *Najvjerniji Ultras* (2. izdanje). Vinkovci : Matica hrvatske Ogranak Vinkovci.
2. Bakarić, V. (2008). *Ljubav koja ne može proć'*. Vinkovci : Ogranak Matice hrvatske Vinkovci.
3. Landeka, M. (2020). *100 godina Hrvatskog nogometnog kluba Cibalia* (Vol. 37). Vinkovci : Nakladnik.
4. Mikulić, D. (2017). *25 sezona Cibalijske u Hrvatskoj nogometnoj ligi*. Vinkovci : Vlastita naknada
5. Zagorac, I. (1978). *Trideset godina NK "Dinamo" Vinkovci*. Vinkovci : NK Dinamo Vinkovci.
6. Giacometti, E. (2017). Sportski uspjeh kao uteg današnjim generacijama-povijesni pregled razvoja nogometa i put do svjetske brončane medalje hrvatske reprezentacije. Diploma Thesis. Filozofski fakultet u Zagrebu, Department of Ethnology and Cultural Anthropology.
7. Frntić, F. (1983). *Sto godina nogometa U hrvatskoj 1880-1980*. Zagreb : Nogometni savez Hrvatske.
8. Kudrna-Guci, H. (1961). *Počeci nogometa u Hrvatskoj*. Zagreb: GSD Zagreb
Internet stranice
9. 28. veljače 1992. godine odigrana prva utakmica HAŠK-Građanski – Cibalia - <https://vinkulja.hr/30-godina-prve-hnl-28-veljace-1992-godine-odigrana-prva-utakmica-hask-gradanski-cibalia-20/> (datum pristupa 23.08.2023)
10. Cibalia remizirala sa Šibenikom i vraća se u prvu ligu! - <https://www.vecernji.hr/sport/cibalia-remizirala-sa-sibenikom-i-vraca-se-u-prvu-ligu-1086210> (datum pristupa 23.08.2023)
11. Povijest Cibalijske - <https://nogometplus.net/povijest-cibalijske/> (datum pristupa 23.08.2023)
12. Povijest HNK Cibalia - <https://hnk-cibalia.hr/povijest/> (datum pristupa 20.07.2023)
13. Statistika 3. HNL – Istok 2018./19. - <https://sportnet.hr/statistika/445/ljestvice/>

14. Transfermarkt HNK Cibalia - <https://www.transfermarkt.com/hnk-cibalia-vinkovci/platzierungen/verein/314> (datum pristupa 23.08.2023)
15. Vinkovčane HNS izbacio u 3. HNL - <https://www.tportal.hr/sport/clanak/sada-je-i-sluzbeno-totalni-sok-za-cibaliju-vinkovcane-hns-izbacio-u-3-hnl-foto-20180525> (datum pristupa 23.08.2023)

7 . PRILOZI

Slika 1. Prva fotografija nogometaša iz Vinkovaca - Izvor : <https://hnk-cibalia.hr/povijest/>

Slika 2. Dinamo Vinkovci – Čelik Zenica - Izvor : <https://hnk-cibalia.hr/povijest/>

Slika 3. Finale kupa 1999. i momčad s utakmice Cibalia – Obilić - Izvor : <https://hnk-cibalia.hr/povijest/>